

POSLOVATI U NOVONORMALNOM - intervju Vanja Franić

18 Svi 2021

Momir Divjak

Hitova: 443

Intervju sa Vanjom Franić, konzultanticom iz područja EU fondova i ostalih izvora financiranja

Predstavite svoje poslovanje

-Konzultantskim poslom bavim se od 2015. godine. Pružam slijedeće konzultantske usluge: priprema projektne dokumentacije i savjetovanja iz područja natječaja EU, pripremu poslovnih planova i investicijskih studija za potrebe natječaja, ali i pribavljanja drugih izvora financiranja (kredit, ...). Osim same dokumentacije važan dio moga posla je komunikacija sa državnim institucijama, analiza pravila i zakona i predstavljanje svih tih informacija na razumljiv način klijentima kojima se doista često teško snaći u šumi propisa i zakona. Klijenti s kojima radim su mikro i mali poduzetnici, poljoprivrednici koji razvijaju svoje poslovanje i potrebni su im izvori financiranja.

Kako ste došli na ideju za otvaranje tog posla?

-Na TV-u sam 2013. čula reklamu o edukaciji za voditelja projekata iz područja EU fondova i to me zaintrigiralo, učinilo se zanimljivim. Otišla sam na edukaciju (završila ju 2014.) i ubrzo nakon toga odradila nekoliko manjih projekata koji su odlično završili.

Što se promijenilo ako uspoređujete taj posao u vrijeme kada ste ga počeli raditi i sada?

-Teško je uspoređivati jer su EU fondovi u vrijeme kada sam počinjala ovaj posao još bili vrlo malo korišteni od strane poduzetnika, priprema projekata je bila složenija, dokumentacija uglavnom na engleskom, ali i korištenje financiranja iz EU natječaja nije bilo toliko rašireno. Sada su pravila nešto jednostavnija, ali je puno više vrsta natječaja i svaki ima neki svoj koncept, svoja pravila. Dakle, veliki broj natječaja, pravila često zbunjuje poduzetnike, ali i konzultante. Sada je interes poduzetnika jako velik, no ne mogu svi zadovoljiti uvjete prihvatljivosti, a svima s kojima razgovarate je važno objasniti pravila igre i što je najvažnije odgovornost koju dobivanje sredstava iz EU natječaja donosi. Dakle, sada se puno više razgovara sa ljudima, no to je ok i važan dio ovog posla jer dobivate i povratnu informaciju sa terena kakva je situacija. Prije je bilo teže naći poduzetnike koji bi aplicirali (svi su bili malo skeptični prema tom izvoru financiranja), a sada je lako doći do poduzetnika, ali je puno pravila, puno natječaja i treba više vremena da se prepozna što kojemu poduzetniku odgovara.

Kako je korona utjecala na vaš posao?

-Sama provedba aktivnosti koje su dio moga posla se nisu puno promijenile jer se i inače posao odvija dosta „on-line“, dostava dokumentacije putem maila i razgovori putem telefona.

Vrlo brzo, nakon lockdowna, puno poduzetnika je upalo u poteškoće u smislu likvidnosti, intenzivirali su se razgovori sa poduzetnicima koji su tražili načine kako opstati, tražili su povoljne izvore financiranja. Ubrzo je država raspisala mjere za kredite za obrtna sredstva sa vrlo jednostavnim prijavama na iste te se u tom smislu moj posao i pojačao za vrijeme korone. Kao pomoć poduzetnicima naknada za pripremu dokumentacije naplaćivala se isključivo ako poduzetniku bude odobren kredit.

Osobno mi je bio mučan taj prvi period kada su poduzetnici upali u probleme. Vladala je velika neizvjesnost i često su zvali jer im je jednostavno trebalo da netko sasluša u kojim su problemima, dakle trebalo im je malo utjehe. Meni je bilo baš teško zbog tih ljudi koji su grcali u problemima i neizvjesnosti. Taj period je trajao nekoliko mjeseci. Kako se ljeto približavalo ljudi su postajali optimističniji i

nekako je korona padala u drugi plan. Otvarali su se neki natječaji iz ruralnog razvoja, ribarstva, dakle situacija je bila ok što se tiče mog posla.

Kako bi objasnili utjecaj pandemije na pojedine djelatnosti ?

-Za vrijeme lockdowna su svi bili u nepovoljnom položaju. Poneke djelatnosti su se brzo snašle i uspjele su se preorijentirati na on-line način rada, no veliki dio njih to nije moglo napraviti.

Ja dosta surađujem sa poljoprivrednicima. Oni su se dosta brzo organizirali u smislu prodaje proizvoda na način da dostavljaju proizvode do kućnih vrata. Ugostiteljska i turistička djelatnost, kao i prijevoznici su pretrpjeli najveće gubitke i još uvijek je tako.

Koliko dobro je država prepoznala potrebe poduzetnika u toj kriznoj situaciji?

-Država je raspisala brojne mjere za očuvanje zaposlenosti. To je dobro jer je jednostavnije pokrenuti poslovanje ako su djelatnici ostali u radnom odnosu tj. nisu završili na Zavodu za zapošljavanje. S druge strane smatram da su procjenu i definiranje kriterija trebali davati istinski stručnjaci koji su povezani sa praksom i terenom, koji poznaju različite djelatnosti u praksi i koji bi puno realnije mogli procijeniti koja djelatnost na kojem području može pretpjeti koliki gubitak i sukladno tome dobiti potporu. Kako je vrijeme odmicalo kriteriji su malo dotjerivani. Same procedure koje su vrijedile nisu bile baš potpuno jasne, mijenjale su se iz mjere u mjeru, ... No, ipak je super da su otvorene mjere i da su brojna radna mjesta sačuvana. Još jedna dobra stvar je što državne institucije nisu primale stranke pa su bili prisiljeni funkcionirati on-line što je u konačnici prepoznato kao nešto što bi se moglo i nastaviti (napokon, iako ima još puno prostora za napredak)

Kako vidite ulogu jedinica lokalne samouprave ?

-Sada, gotovo nikako. Jedinice lokalne samouprave nemaju dovoljan proračun da mogu financijski po nekim kriterijima učiniti značajniji pomak što se tiče pomoći poduzetnicima. Nekakvi sitniji natječaji koje raspisuju su dobri, ali ne mogu biti nekakav bitniji pokretač gospodarstva.

S druge strane državne službe koje funkcioniraju u malim sredinama – zaposlenici apsolutno nemaju kapacitete za obavljanje poslova koje bi trebali, u smislu servisa poduzetnicima i građanima, informiranja poduzetnika i građana, davanja točnih uputa i procedura poduzetnicima i građanima.

Dakle, zaposlenici državnih službi u malim JLS nemaju znanja koja su potrebna da bi obavljali svoju suštinsku funkciju, a to je da su na usluzi građanima i poduzetnicima sa točnim i provjerenim informacijama koje su bazirane na zakonskim propisima. Nemaju niti motivacije za učenje toga, a s druge strane njihove centrale koje su najčešće u Zagrebu također ih ne obavještavaju niti educiraju o novostima, zakonima i sl.

Često je teret upravo na samim poduzetnicima da moraju, ovisno o sektoru u kojemu djeluju, kopati i istraživati mukotrpno po propisima, od jedne do druge službe da bi obavljali svoje poslove što više u skladu sa zakonima. Sustav odgovornosti ne postoji u državnim službama, dakle djelatnik neke službe doslovno može dati krivu informaciju građanu ili poduzetniku bez ikakvih posljedica.

Poduzetnici se često žale na sporost državne administracije ?

-Kao konzultat kontaktiram sa jako puno državnih institucija iz svih sektora. Državna administracija je jako spora, u državnim institucijama ne funkcionira sustav odgovornosti.

Organizacija sustava je takva da je naglasak na administrativnom dijelu priče, a stvarna bit postojanja svakog pojedinog ureda državnih institucija se potpuno izgubila. Svaki taj ured ima bezbroj definicija. Atmosfera u tim službama je takva da apsolutno nitko od djelatnika tih službi nema motivaciju/želju da proširi svoje vidike, pokuša prepoznati stvarne suštinske probleme ljudi koji dolaze po njihove usluge i pokuša istražiti sustav u kojem radi, pokuša razgovarati sa svim nadređenima s kojima može i pokuša pronaći rješenje. Daljnji problem je što svaka služba promatra svoje najuže područje. Dakle, građanin/poduzetnik mora sam znati da ako želi nešto mora ići u jako puno državnih ureda, na kraju mora pomiriti sve te informacije. Puno logičnija organizacija bi bila da poduzetnik komunicira sa jednom osobom malo širih vidika i kapaciteta koja bi znala s kim mora komunicirati unutar državnih institucija te da potom ta osoba iz državne institucije filtrirane i na jednostavan način prevedene informacije prezentira građaninu ili poduzetniku.

Što bi promjenili u hrvatskom zakonodavnom okviru, a tiče se poduzetništva i vaše struke?

-Organizaciju ustroja državnih službi na način da građani i poduzetnici komuniciraju sa jednom osobom koja ima kapaciteta procijenti što ta osoba zaista treba, da iz svog sustava (državnih institucija) zatraži i prikupi informacije koje su potrebne te da ih filtrira i prevede korisniku na razumljiv način sa jasnim procedurama što je potrebno obaviti i kojim redosljedom.

U jednoj instituciji postoji takav način komuniciranja i to je odlično. Osoba koja komunicira sa korisnicima ne mora biti specijalizirana iz niti jednog područja, ali mora imati dovoljno širine da unutar svoga sustava – državnih institucija može zatražiti informacije koje su potrebne, koji su rizici i sl.

Kakva je suradnja sa obrazovnim ustanovama ?

-Moja struka ima dobru suradnju sa obrazovnim ustanovama u smislu priprema projekata koji se tiču obrazovanja, manje-više su to projekti koji omogućuju obrazovnim djelatnicima da putuju i stječu nova znanja i iskustva. Ali, ako se radi o projektima u kojima je potrebno više raditi, koji uključuju djecu, interes obrazovnih institucija nije toliko velik jer se takav dodatan angažman ne plaća posebno. Moje osobno mišljenje je da bi trebali biti malo više motivirani jer svako stjecanje iskustva, posebno u tim nekim novim situacijama i momentima, može biti super, vrlo edukativno i poučno i neprocjenjivo iskustvo za budućnost.

Imate li zaposlenika? Imate li problema s pronalaskom istih?

-Nemam zaposlenika, ja sam „one man band“, ali povremeno ostvarujem poslovne suradnje sa kolegama konzultantima i taj dio funkcionira dobro.

Je li u svom poslu surađujete sa inozemnim klijentima?

-Ne, još uvijek nisam surađivala u ovom poslu sa klijentima iz inozemstva direktno, samo u komunikaciji tj. partnerstvima obrazovnih institucija u sklopu Erasmus projekata, ali taj tip suradnje je jednostavan i super. Mislim da će na toj razini i ostati jer bi suradnja sa ino kompanijama značila jaka partnerstva na razini EU, ali partnerstva na razini poslovne suradnje tvrtki – ja sam one man band i nemam te kapacitete.

Kada biste ponovno birali zanimanje je li bi opet izabrali konzultantski posao ?

-U ovom poslu mi se sviđa što sam „upletena“ u jako puno djelatnosti, jako puno sektora, komuniciram sa ljudima iz svih mogućih djelatnosti. To je super, to daje širinu, pravu informaciju sa terena. No komunikacija sa državnim službama je mukotrpna, teška, troma, zamarajuća i vrlo često upravo iz tog razloga razmišljam o promjeni posla. Dakle, ovaj posao – da neko vrijeme, jer se kroz njega stječu vještine i način razmišljanja koji je praktičan za puno drugih poslova. No, komunikacija sa državnim službama, šume zakona i kompliciranih procedura s kojima se susrećem su kod mene definitivno formirali stav da se ne želim još dugo baviti ovim poslom već nekim gdje je komunikacija sa državnim aparatom svedena na najmanju moguću mjeru.

Tweetaj

0 komentara

Sortiranje prema

Najstariji

Komentirajte...

[Facebookov dodatak za komentare](#)